

EL CABDELL DE FIL PERDUT

Font:
Rafèu Sichel Bazin
Ès de França i viu
a Sant Esteve
Sesrovires.

Una vegada, tres cosidores se'n tornaven a casa seva després d'haver estat cosint tot el dia. Una d'elles va veure un cabdell de fil perdut a la vora del camí.

—Quina sort! —va dir, agafant-lo i posant-se'l a la butxaca del davantal.

Però pel camí, com més avançava, més pesada se li feia la butxaca del davantal. Enfadada, cansada, en va treure el cabdell i el va llençar.

Tot seguit va aparèixer un dimoniet que es va burlar d'ella:

—Pesadet el cabdellet... Pesadet el cabdellet... He aconseguit fer-me portar fins aquí.

LA PELÒTA DE FIALS PERDUDA

Un còp, tres cordurièras se'n tornavan a lor ostal aprèp aver cosut tota la jornada. Una d'elas vegèt una pelòta de fial perduda sul bòrd del camin.

“Quina bona fortuna”, çò diguèt en l'amassant e la botant dins la pòcha de son davantal.

Mas en camin, tant mai avançava, tant mai la pòcha de son davantal se fasiá mai pesuga. Enervada, alassada, ne sortiguèt la pelòta de fial e la getèt.

Tanlèu apareguèt un diablton que se trufèt d'ela:

- “Pesòta la pelòta... Pesòta la pelòta... Soi arribat a me far portar fins aquí”.

Occità

Nombre aproximat de parlants
D'1.000.000 a 3.700.000.

On es parla

Al nord-oest de Catalunya (la Vall d'Aran), el sud de França, el nord-oest i el sud d'Itàlia i Mònaco.

Sabies que...

La literatura dels trobadors segurament és el testimoni més gran de la llengua occitana. Va ser la primera llengua romànica codificada, i en aquella època era la llengua de cultura a tot l'arc mediterrani nord-occidental (península Itàlica, península Ibèrica i actual França).